

Jeg savner fremdeles Svar fra den højtærede Landbrugsminister paa det Spørgsmaal, jeg stillede om Forstaaelsen af § 7, 2det Stykke, hvori der er truffet Bestemmelse om Statens Forkøbsret. (*Landbrugsministeren*: Jeg har svaret derpaa!). Saa har jeg overhørt det og beder undskyldte. Jeg gaar ud fra, at Statens Forkøbsret er ubetinget, og at den højtærede Landbrugsminister har erklæret sig enig i min Opfattelse. (*Landbrugsministeren*: Ja!).

Hvad Rentebestemmelserne i § 6, næstsidste Stykke, angaar, maa jeg slutte mig til den Opfattelse, der er gjort gældende af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og af det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen). Forholdet er dette, at vi var enige om, at de Bestemmelser, der blev indført i § 6, ikke skulde være af den Beskaffenhed, at de kunde give de tilfældige Laantagere fra den dyre Periode en saadan stedse varende og ubetinget Nedsættelse, at de bagefter kunde tjene store Beløb derved. Jeg gaar derefter ud fra, at Bestemmelsens Fortolkning ikke længere kan være Genstand for Tvivl; den maa forstaaes saaledes, som jeg her har forklaret den, og som den ogsaa er blevet forklaret ved tidligere Lejlighed her i Salen, hvor den har været til Drøftelse.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte og anbefaler, at Lovforslaget vedtages hurtigt i dette høje Ting.

N. Frederiksen: Da det foreliggende Lovforslag var til Behandling her i Tinget sidst — det var i Samlingen 1916—17 —, havde vi ret indgaaende Diskussioner angaaende det Princip, man har fulgt i den Brugsform, der er foreslaaet i Forslaget, som det nu foreligger, og da var det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), ligesom nu, Venstres Ordfører. Det ærede Medlem fra Ribe argumenterede den Gang meget kraftigt mod hele den Brugsform ud fra den Betragtning, at den svækkede Initiativet hos Brugeren; det var ikke det gamle Ejerforhold; man skulde have Mulighed for at kunne tage Profitten ved Konjunktursvingninger o. s. v. Hvis det ærede Medlem vil læse sin Tale fra den Gang igennem, vil han finde, at det just var de Argumenter, han den Gang frem-

førte. Forholdet laa saadan, at Landbo-kommissionen havde givet en Indstilling om Brugsformen, hvor en af det ærede Medlems Partifæller stod sammen med mig med Hensyn til at foreslaa den Brugsform, som ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag. Resultatet var, at hele Partiet Venstre stemte imod den Brugsform, som Lovforslaget da udtrykte, blot eet Medlem stemte anderledes. Senere kom det samme Spørgsmaal til Forhandling her i Tinget ved, at disse Bestemmelser angaaende Brugsformen blev indført i Lovforslaget om Anvendelse af Præstegaardsjord, og da var det ærede Medlem allerede naaet saa vidt, at han vilde forlade sit tidligere Standpunkt, der gik ud paa, at man maatte prøve at modvirke, at Værdistigninger indkasseredes af den enkelte, ved at foretage en Vurdering ved Ejerskifte, og vilde gaa med til at prøve Princippet ved, at der skulde finde to Omvurderinger Sted, for at man kunde tage endelig Bestemmelse efter ved Vurderingerne at have indvundet Erfaringer.

Nu er det ærede Medlems Partifæller i det andet Ting gaaet saa vidt, at de vil nøjes med en Bestemmelse om en Revision i 1935, og til den Tid kan Virkningerne af Brugsformen endeligt prøves. Men Forholdet er dette, at Jorden bliver stadig i det offentlige Eje, indtil en anden Bestemmelse træffes i saa Henseende.

Jeg maa indrømme, at naar Sagens Forløb paa den Maade, som jeg har skildret, kan resultere i, at det ærede Medlem mener, at jeg ganske forvrænger Forholdet ved min Fremstilling før, og at det er mig, der ganske er gaaet over paa det ærede Medlems Standpunkt, saa er det noget forbløffende, men jeg skal for øvrigt gerne gøre ham den Glæde at sige, at han sejrede, naar Resultatet bliver, at jeg tilnærmelsesvis faar den Brugsform gennemført, som jeg mener er den rigtige. Det ærede Medlems Argumenter fra 1917 skal jeg da nu ganske lade ligge.

Hvad angaar Forstaaelsen af Laaneparagraffen — dens Form er jo ændret i Forhold til det, som var udtrykt i Folketingets Affattelse, den Form, der fandtes, da vi forfattede Paragraffen; som det ærede Medlem udtrykte sig —, skal jeg udtale, at det i alt Fald var vor Mening, at Lov-